

Men selv om det ikke er så længe siden, forslaget var fremsat sidst, kan ting jo godt flytte sig lidt. Sådan er det heldigvis også i politik, så CD har haft en lang, god debat om dette meget svære spørgsmål, som er endt med, at flertallet givetvis vil tilslutte sig, at det bliver juridisk bindende.

Jeg tror ikke, jeg selv vil gøre det. Jo klogere man bliver på spørgsmålet, jo klogere bliver man også på pro et contra, på, hvad der egentlig sker i forløbet, hvordan det praktiske forløb er, hvordan man skal bære sig ad med det. Som hr. Holger Graversen sagde: Hvad gør man, når man kommer til at stå i den akutte situation ude på hospitalgangen, hvor portørerne hvier i den ene ende af sengen og de pårørende i den anden? Kan man holde til det? Det er slet, slet ikke nemt det her.

Men vi bliver nødt til at gøre en indsats for at skaffe flere organer. Det tror jeg også ministeren gerne vil. Der var en god udsendelse i går på tv, der omhandlede organer. Det var en udsendelse fra USA, hvor man gennemgik historien. Det er ikke ret længe siden, det her ikke kunne lade sig gøre. Det var dr. Bernard, der var en af de første, der transplanterede et hjerte, og folk levede ikke ret længe efter. Siden er man blevet klogere, også medicinsk, så organer ikke udstødes, så derfor er der et stort behov.

Nu skal Sundhedsudvalget sammen med Forskningsudvalget holde en konference om serumtransplantation. Det er jo ikke uvæsentligt i denne sammenhæng, men det kan vare mange år, før man kan tro på, at man kan bruge organer fra dyr. Så foreløbig er det nødvendigt for os at skaffe de donorer, der skal til, så folk ikke dør i ventetiden.

Jeg selv er ikke overbevist endnu, men det er de fleste i gruppen. De ønsker, at der skal være et bindende tilsagn, og deres argument er, at det gør det nemmere for de efterladte. Det gør det nemmere for de efterladte, fordi man selv har taget beslutningen.

Næste beslutningsforslag nr. B 49 beskæftiger sig netop med spørgsmålet om at skaffe flere donorer, og det vil jeg gerne medvirke til. Jeg siger det nu, det er jeg nødt til på grund af tiden.

Morten Helveg Petersen (RV):

Det er et både vigtigt og meget vanskeligt emne, der tages op her igen. Som tidligere nævnt er der tale om en genfremsættelse af forslag om organdonation, og der er ikke sket noget, siden

vi behandlede emnet sidst, som har gjort, at vi har ændret standpunkt i Det Radikale Venstre.

Det er klart, det kan vække forundring hos personer, som har besluttet sig for at sige ja til organdonation, at pårørende efterfølgende kan sige nej til denne donation, selv om afdøde har sagt ja. Men det har vist sig, at det er sjældent, at organdonationer fra personer, der er tilmeldt donorregistret, opgives på grund af de pårørendes modstand.

I Det Radikale Venstre finder vi, at den hidtidige praksis og de gældende lægeetiske principper bundet i gode og realistiske, moralske såvel som etiske overvejelser, hvor man i givet fald vil komme til at stå over for spørgsmålet, om man – og det vil i det her tilfælde sige læger og sygeplejersker – skal påføre de pårørende lidelser for at gennemføre en beslutning, som afdøde har taget. Og det tror jeg nok at personalet vil betakke sig for. Det er svært at forestille sig de uværdige situationer, som det her i givet fald ville kunne give anledning til ude på afdelingerne. Det er bl.a. det, Etisk Råd har beskæftiget sig med i deres vurdering af dette spørgsmål, og det er noget, som er vigtigt i min personlige stillingtagen og også i Det Radikale Venstre som helhed.

Det er afgørende, at diskussionerne om organdonation tages ude i hjemmene, og vi er selvfølgelig også fulde af velvilje over for, at flere tilmelder sig donorregisteret. Men det er samtalen, det er diskussionen ude i hjemmene, der er det helt afgørende her.

Vi er i Det Radikale Venstre af den opfattelse, at vores nuværende lovgivning viser den fornødne respekt for såvel afdødes som de pårørendes holdninger vedrørende organdonation, og på den baggrund kan vi ikke støtte forslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslistens ordfører på området kan ikke være til stede, så jeg vil fremføre følgende:

Enhedslisten er positivt stemt over for beslutningsforslaget. Vi mener, at enhver skal have ret til at bestemme over sin egen krop, og at det også bør gælde efter døden. Hvis den afdøde har udfyldt et organdonorkort, så skal vedkommendes ønske respekteres. Hele organdonorarbejdet bliver uden mening, hvis man ikke tager den enkeltes beslutning alvorligt.

Men også vi er overbevist om, at der kan komme nogle gyselige situationer med konflikt mellem sundhedspersonale og pårørende. Og jeg mener, man bl.a. bør tage en diskussion om,